

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. S., s.r.o.**, V.X., B., zast.: JUDr. O.W. – advokát, Š.X., B., proti žalovanému: **Ing. K.Š.**, R.X., B., o návrhu žalovaného na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Cbs22/06–174 zo dňa 11. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 22/06–174 zo dňa 11. júna 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len krajský súd), č. k. 7 Cbs 59/05–110 zo dňa 10.01.2006, bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 919 700 Sk istiny spolu s 13 %-ným úrokom z omeškania p. a., od 1.11.2000 až do zaplatenia, do 15 dní od doručenia rozsudku. Žalovanému bola tiež uložená povinnosť zaplatiť 359 635 Sk na úhradu trov konania žalobcu, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2006.

Žalovaný podal dňa 15.8.2006 v danej veci návrh na obnovu konania, a to z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a/ OSP. Podľa uvedeného ustanovenia, môže účastník konania napadnúť právoplatný rozsudok návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Žalovaný vo svojom návrhu na obnovu konania tvrdil, že konanie prebiehalo v jeho neprítomnosti, bez jeho vedomia o tomto konaní, neboli mu tiež nijakým spôsobom doručené oznámenia o tomto konaní, ďalej konštatoval, že rozsudok bol vyhlásený za jeho neprítomnosti, a takisto mu nebol nijakým spôsobom doručený.

Svojím podaním, doručeným súdu dňa 5.9.2006 žalovaný doplnil svoj návrh na obnovu konania a zároveň požiadal o odklad výkonu rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Cbs 59/05–110 zo dňa 10.1.2006.

Krajský súd následne svojím uznesením č. k. 7 Cbs 22/2006–174 odložil vykonateľnosť rozsudku. Vychádzal pritom z ustanovenia § 233 OSP, podľa ktorého, ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Podľa názoru krajského súdu, uvedenému v odôvodnení jeho rozhodnutia, možno dospieť k dostatočne odôvodnenému záveru, že žalovaný bez svojej viny nemal o prebiehajúcom súdnom konaní vedomosť a z tohto dôvodu nemohol bez svojej viny predložiť dôkazy, ktoré by mohli privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie vo veci, čím je uplatnený a doložený dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/, uvedený žalovaným. Ako ďalej tvrdí krajský súd, v doterajšom priebehu konania nevyšli najavo skutočnosti, ktoré by boli dôvodom zamietnutia návrhu na obnovu konania, a preto je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu o odklade vykonateľnosti rozsudku podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote.

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie krajského súdu príliš všeobecné na to, aby bolo z neho zrejmé, z akých skutkových zistení vychádzal, najmä z akých tvrdení, resp. dôkazov žalovaného došiel k záveru, že žalovaný sa bez svojej viny nemohol dozvedieť o konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave. Z tohto dôvodu má preto žalobca zato, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa právneho názoru žalobcu, vyplývajúceho zo súdneho spisu, z tvrdení žalovaného a ním predložených listín nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania.

Ako ďalej uviedol žalobca vo svojom odvolaní, krajský súd vykonal šetrenie o skutočnosti, či rozsudok bol žalovanému riadne doručený. Krajský súd oslovil formou dopytov ošetrovujúcich lekárov žalovaného a zdravotné zariadenie, kde mal byť žalovaný hospitalizovaný v čase doručovania predmetného rozsudku. Z odpovedí na uvedené dopyty, ale podľa názoru žalobcu vyplýva, že žalovaný v relevantnom časovom období, kedy mu bol doručovaný rozsudok, t. j. február 2006, nebol hospitalizovaný. Takisto zo žiadnych dokumentov predložených žalovaným nevyplýva, že by žalovaný v relevantnom období doručovania rozsudku bol práceneschopný. Z uvedených dôvodov nie je možné spochybníť doručenie v zmysle § 47 ods. 2 OSP, a teda nie je ani naplnený dôvod pre povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ OSP. Z uvedeného dôvodu preto neexistuje ani právny základ pre odklad vykonateľnosti rozsudku.

Podľa vyjadrenia žalobcu, pre obnovu konania nie sú splnené ani procesné podmienky v zmysle § 230 ods. 1 OSP, nakoľko žalovanému uplynula trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Pokiaľ by sa podľa žalobcu odhliadlo od toho, že žalovanému bol rozsudok riadne doručený s použitím fikcie doručenia, pre účely obnovy konania začala žalovanému plynúť subjektívna lehota dňa 18.4.2006, kedy exekútor doručil žalovanému upovedomenie o začatí exekúcie. Teda uplynula lehota na podanie návrhu na obnovu konania žalovanému márne dňa 18.7.2006, pričom jeho návrh bol podaný až 15.8.2006.

Žalobca vidí v napadnutom uznesení zároveň istú protirečivosť. Krajský súd, podľa neho, pri doručovaní rozsudku vychádzal z názoru, že žalovaný mal rozsudok možnosť prevziať, a teda následne podať odvolanie. Teda zúčastniť sa súdneho konania a uplatniť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na druhej strane krajský súd pri posudzovaní skutočností, či je pravdepodobné povolenie obnovy konania, vychádzal z toho, že žalobca sa bez vlastnej viny nemohol zúčastniť na konaní.

Podľa jeho názoru, aby prišiel súd v zmysle § 233 OSP k názoru, že návrhu na obnovu konania pravdepodobne vyhovie, je potrebné, aby žalobca uviedol skutočnosti, z ktorých jednoznačne vyplýva (v prípade ich dokázania) existencia nároku na obnovu konania. Tieto skutočnosti by mali byť jasné. Skutočnosti uvádzané žalobcom túto kvalitu nemajú.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že uvedené odvolanie sa nijako netýka merita veci, v ktorom ide v konaní sp. zn. 7 Cbs 22/06. Podľa žalovaného, žalobca vo svojom odvolaní posudzuje konanie žalovaného vo veci sp. zn. 21 C 134/03, a to v tom, že žalovaný dvakrát podával v tejto veci žiadosť o predĺženie lehoty na odvolanie z titulu zlého zdravotného stavu a dlhodobej práceneschopnosti. Žalovaný tvrdí, že z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti od 3.2.2005 do 3.2.2006 nemohol priamo reagovať a zúčastniť sa súdneho konania. Práceneschopnosť žalovaného je dokázateľná lekárskymi potvrdeniami a zdravotnými správami. Tvrdenia žalobcu sú kamuflážou, ako u všetkého, čo žalobca vyprodukoval vo veci sp. zn. 7 Cbs 22/06. Dôkazy žalovaného, ktoré sú uvedené v žiadosti o povolenie obnovy konania sú pravdivé a vyjadrenia žalobcu sú hrubo klamlivé a podvádzajúce. Celé odvolanie žalobcu sa pritom ani v najmenšom netýka súdneho konania (obnovy konania), o ktoré v tomto prípade ide.

V závere svojho vyjadrenia žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR vec dôkladne preskúmal a uznesením rozhodol tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového súdu. Zruší rozhodnutie o exekúcii majetku žalovaného a rozhodne tak, že vec vráti do štádia prvostupňového konania. Súčasne sa žalovaný domáha toho, aby žalobca vydal svoj prospech, ktorý na základe prvostupňového rozhodnutia žalobca od žalovaného získal a nahradil žalovanému aj škodu na morálnej ujme. Zároveň žiada, aby bol žalobca povinný zdržať sa akéhokoľvek konania proti žalovanému, až do nového rozhodnutia prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu. Okruh rozhodnutí, ktoré sú spôsobilým predmetom konania, stanovuje zákon.

Podľa § 228 ods. 1 OSP, môže právoplatný rozsudok účastník napadnúť návrhom na obnovu konania:

a) ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

- b) ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) ak Európsky súd pre ľudské práva dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli náležite odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením.

Podľa § 228 ods. 2 OSP, návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 230 ods. 1 OSP, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 OSP, po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v:

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. c),
- c) § 228 ods. 1 písm. d).

Podľa § 230 ods. 3 OSP, nie je navrátenie lehoty na obnovu konania prípustné.

Podľa § 233 OSP, ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

O odklade vykonateľnosti, návrhom na obnovu konania napadnutých rozhodnutí súdu, môže súd rozhodnúť kedykoľvek do rozhodnutia o návrhu na obnovu konania. Základným predpokladom nariadenia odkladu vykonateľnosti rozhodnutia o veci je existencia pravdepodobnosti, že návrhu na obnovu konania bude vyhovené. Posúdenie pravdepodobnosti vyhovenia návrhu na obnovu konania patrí súdu, ktorý k záveru pravdepodobnosti dospeje na základe obsahu spisu, najmä vychádzajúc z obsahu návrhu

konania a v ňom uvedeného dôvodu obnovy. Zároveň musí existovať spôsobilý dôvod obnovy konania a samotný návrh na obnovu konania musí obsahovať všetky zákonné náležitosti, vrátane dodržania zákonnej lehoty na podanie návrhu. Z napadnutého uznesenia uvedené skutočnosti nevyplývajú. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný sa o dôvode obnovy dozvedel najneskôr dňa 28.4.2006, kedy právny zástupca žalovaného nahliadol do spisu krajského súdu sp. zn. 7 Cbs 59/05, a teda návrh na obnovu konania mohol uplatniť od uvedeného času. Taktiež dôkazy predložené žalovaným, ako aj dôkazy zadované súdom prvého stupňa, dostatočne nenasvedčujú tvrdeniu žalovaného, že sa nemohol zúčastniť konania v dôsledku jeho zlého zdravotného stavu. Rovnako uvedené skutočnosti nenasvedčujú tomu, že žalovaný bol v čase doručovania rozsudku hospitalizovaný, resp. že sa v čase doručovania rozhodnutia súdu v mieste doručovania nezdržiaval. Je predčasné konštatovanie, že u žalovaného je spôsobilý dôvod na obnovu konania. Preto bude, podľa názoru odvolacieho súdu, potrebné v naznačenom smere doplniť dokazovanie a vo veci opätovne rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, dňa 27. februára 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: